

[Rahbæk Møller]

Den tidligere regering satte som målsætning, at forskningen skulle nå op på 2 pct. af bruttonationalproduktet ved årtusindskiftet. Med den nye kurs, der er lagt, og de nedskæringer, der nu foretages, er det i hvert fald sikkert, at den offentlige forskning ikke kan yde noget bidrag til, at dette sker, hvilket er bedrøveligt, for det er jo i sig selv et meget begrænset mål. Jeg minder om, at Sverige allerede er nået op på over 3 pct. af bruttonationalproduktet. Vi er langt bagefter, og der er ingen chancer for, at vi kommer derop.

Hvad angår undervisningen og uddannelsen, er det rigtigt, at der fra 1988 til 1989 kun sker en forholdsvis beskedent forringelse af undervisningsindsatsen. Men det, der er sket, er jo, at den nuværende regering har sat nedskæringer i den offentlige sektor og skattelettelse i højsædet som det første mål for den økonomiske politik – regeringens politik. Og at undervisnings- og forskningsministeren har erklæret, at af de 3 store sektorer – det er som bekendt social-, sundheds- og uddannelsessektoren – er det især uddannelsessektoren, der skal bære nedskæringen. Det var disse bemærkninger, jeg hentydede til.

Om den socialdemokratiske dagsorden vil jeg kun sige, at den kan vi ikke stemme for. Vi synes, den er for vag, for intetsigende. Der står, at vi skal modernisere danske virksomheder. Ja, det skal vi da. Men hvordan? Det kan betyde hulens mange ting. Vi skal forøge forsknings- og uddannelsesindsatsen, og det er vel godt nok. Vi skal forbedre den aktive arbejdsmarkedsindsats. Det er forbigået min opmærksomhed, at der finder en aktiv arbejdsmarkedsindsats sted i dette land. Så undrede jeg mig i øvrigt over, om Socialdemokratiet ligesom under åbningsdebatten helt har opgivet at få samlet opbakning bag deres dagsordener; vi har i hvert fald ikke været præsenteret for denne før her under debatten. Jeg hørte fra den konservative ordfører, at de vil stemme for, så det er da muligt, at man har søgt støtte til anden side. Under alle omstændigheder vil jeg fremsætte et andet forslag, et mere konkret forslag om motiveret dagsorden, og det lyder:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at arbejdsløsheden er steget betydeligt, og at Danmark mister arbejdspladser i det konkurrenceudsatte erhvervsliv, opfordres regeringen til:

- at sikre opbyggelsen af nye industrisektorer inden for miljø-, energi-, sundheds- og byggeområdet,
 - at udvide amters og kommuners muligheder for at føre en aktiv erhvervspolitik,
 - at styrke forsknings- og udviklingsindsatsen i erhvervslivet,
 - at styrke efteruddannelsen kraftigt især for de kortest uddannede, herunder gennemførelse af betalt frihed til uddannelse,
 - at fordele det eksisterende arbejde bedre bl.a. ved afspadsering af alt overarbejde.
- Herefter går Folketinget over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 6).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Jeg skal også lade dette dagsordensforslag indgå i de videre forhandlinger, men vil ikke undlade at sige, at det er et meget sent tidspunkt at fremsætte et så omfattende forslag om motiveret dagsorden på; en række ordførere har jo opbrugt deres taletid, men selvfølgelig vil de ordførere, der måtte finde, at de har behov for det, blive tildelt en lille smule ekstra taletid.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Hr. Rahbæk Møller har fremsat et alternativt dagsordensforslag, og det er jeg egentlig ked af. Det var den socialdemokratiske gruppes håb, at vi i dag kunne samle et bredt flertal i Folketinget om et meget vigtigt signal til omverdenen, hr. Rahbæk Møller, gående på, at der var enighed om at erkende, at vi har 3 opgaver ved siden af andre opgaver: forskning, udvikling og uddannelse, en modernisering af danske virksomheder og en aktiv arbejdsmarkedspolitik.

Jeg tror bestemt ikke, at jeg er i uoverensstemmelse med min gruppe, når jeg siger, at det, at Fremskridtspartiet ikke kan stemme for dagsordensforslaget, mener vi ikke er den største sorg, vi har været ude for i de senere måneder. Men jeg vil godt beklage, at SF fremsætter et alternativt dagsordensforslag, som SF måske har en fornemmelse af ikke har de helt store chancer. Omvendt vil jeg gerne sige, at skulle der ske det, at Socialdemokratiets dagsordensforslag ikke bliver vedtaget i dag af et flertal, så vil vi se positivt på SF's dagsordensforslag.